

O R A T I O.

Lux perpetua luceat ei, Magnifice Domine Rector, suffragare Facultas Philosophica, subscribe Academia universa, Lux perpetua luceat ei. Hanc æquissima ejus jura, hanc immortalia exposcunt merita, hanc à terrenis suffragijs lux ijs decreta inter sidera: indocta luctuosus metus his Consilijs minatur pericula: non ego quidem hujus lucis incendia nova negaverim doloris argumenta, non tamen Sapienti Acadedemico- rum pectori inter renovata vulnera periculosa præfagiri admiserim infortunia: dolere enim cum Platone, non torqueri novit sapientia: est suum etiam dolori solatium: non omne solatium luctuosorum cinerum odit memoriam, inter regales etiam cupedias cineres amantur: ubi virtus vivit inter cineres, suave est, quod illos revocat doloris argumentum. Lucem ergo perpetuam pijs BALTHASARIS manibus decernite: neque pro ea de impendijs sumptuosis solliciti inquirete: omnem ille vobis ipse apparatus suppeditat, quod mea pijs ejus manibus devota percensere Studia meditantur, huic animandæ luci omnem ipse materiam subministrat. Lux ergo perpetua luceat ei. Aut si operis arrogantiam perhorrescitis & superstitiosa Tulliolæ me loqui miracula existimatis, à pia mentem causa non avertite, ita enim de hac perpetua luce dictionis meæ progressum verba facereprehendetis, ut debito vos vestro respondisse comperiatis, si pijs ejus manibus lucem perpetuam inter astra gratulati æternam.

nam ejus meritis memoriam, quam æquissimo jure succensam
ejus honoribus perpetuam lucem compellaveritis, decernatis.

Quo in negotio damnarem ego profectò inania quo-
rundam studia, quæ pro fastuosa hac luce præcoces mentis
suæ curas in aliena prorsus ablegarent Consilia, quæis &
arcana hætenus perscrutentur maria, abdita montium ri-
mentur claustra, inaccessa terrarum investigent repagula,
vetusta superstitiosæ antiquitatis perlustrent volumina, de-
lira mendacis superstitionis explorent miracula; unde exa-
minatam prudentiore mentis judicio liquoris illius præcon-
cipiant novitatem, quæ ita suis exempta à sæcibus, ita suis
serena à tenebris constantissimæ ignis levitati sese accommo-
det, ut neque arroganti elemento cineres inspergat, unde
in gloriæ pertæsum flammæ inter substitutas sibi favillas sese
subtrahat: neque ignobiles immittat fumos, unde pallidio-
ris impatiens fuliginis inter patrocinantes arrogantiae cine-
res sese subducatur: damnarem ego inutilem hanc industriam,
sed nec probarem illam, quæ damnatam persequeretur
solicitudinem, ut promissam sub ejus liquoris symbolo com-
prehenderet materiam, quam pro perpetua enutrienda me-
moria Ipso à BALTHASARE subministrandam pollicebar,
nollem enim aliud desiderata obire munia felicius statuere-
tis elementum, quàm ipsum illud, quod superstitiosus qui-
dem sæminei tumuli architectus, sapientissimus tamen na-
turæ interpres Tullius perpetuo Tulliolæ suæ foco in subsi-
dium evocavit: nollem aliud, quàm Palladia enutritum ab
arbore elementum, oleum scilicet, crederetis; nollem deni-
que aliam à BALTHASARE pro perpetua ejus memoria
materiam, quam sub olei ænigmate antiqua locuta sit sa-
pientia, me loqui existimaretis misericordiam. Sub olei
ænigmate sapiens hanc olim virtutem proponebat antiqui-
tas, aut quia cum limpido hoc latice commune habet mi-
sericordia, ut alienis nata calamitati & doloribus præsen-
tissima

tissima luctûs ac infortuniorum adferat lenimina, aut quia
exhausta laboribus, seu damnata certamini, restaurat, ani-
mâtque corpora, aut quia, ut illud Constantissimæ ignis le-
vitati perpetua subministrat nutrimenta, ita ista instabili ho-
minum memoriæ æterna subministrat alimenta. Quare
nollem & ego aliud pro perpetua piorum manium luce,
quàm suppeditatam â viro liberalissimo misericordiam me
loqui existimaretis: sed an non eam perpetuâ dignam luce,
perpetuâ dignam memoriâ æstimaveritis? Illam illam intelli-
go, quam suo quondam æstimâset Claudianus aliquis in Eutro-
pio, nunc vero communia pro BALTHASARE decantant en-
comia: Nil negat, & sese vel non poscentibus offert: illam quâ
suo quondam adoravit Roma in Tiberio, nunc universa
BALTHASARI pauperum gratulantur Elogia, cujus benigna
consilia tristi neminem vultu sibi eripi patiebantur: illam quâ
suo quondam obstupuit antiquitas in Vespasiano, nunc vero
omnia in viro magnifico suspexêre Academicorum pectora,
quæ expensum, sine beneficijs diem amissum est arbitrata:
illam, quam ipsa Vespasiani invidisset arrogantia, hæc enim
solam diei jacturam absque expensis beneficijs lamentaba-
tur, illa ipsam suis manibus decretam noctem absque illis
se perdidisse arbitrabatur: ita enim in ipso hujus noctis li-
mine pauperioris Minervæ alumni legata illam testantur
stipendia: illam, illam, quam liberalissima nosocomijs suppedi-
tata exhibent alimenta, quam Coëmpta plurimorum florenor-
um pretio loquuntur carcerum suppellectilia, quâ omnibus
penè Religiosorum domicilijs subministrata celebrant subsi-
dia. Illam æternâ dignam memoriâ ambigeretis miseri-
cordiam, quam ipsa inferorum celebrare nondum desiêre
solemnia? ite ite per me licet eam inter illa excepturi de-
mortuorum monumenta referate, ite quo ereptos â matri-
bus Conjuges funesta olim sandapila tumulavit, an non
hujus viri misericordiam celebrari deprehendetis, quando

cām cantari intellexeritis, quā prouidētiā suis pro viduis
ab universitatum Rectoribus non suspiraverint? ite, ite,
quā tenerrimæ lacrymæ avulsos ab orphanis patres dese-
ruere, an non hujus viri agi misericordiam explorabitis,
quando eam celebrari animadverteritis, quā suaviorem suis
pro natis non anhelaverint? ite ite, quā funesta lamenta
suis ab alumniis exactos manes amisere: an non BALTHA-
SARIS deprædicari misericordiam deprehendetis, quando
eam festivo excipi plausu suspexeritis, quā benigniorem
suis pro alumniis, suis pro stipendijs nullam conceperint?
O immortalibus superis dignam misericordiam! ut proinde
inutilem me locaturum operam crediderim, si eam dixerō,
quæ juratos sceptris vestris sapientiæ alumnos, istos quidem in
honorum Universitatis gremium, illos vero in celeberrimum
notariorum numerum nullo admissio laboris pretio, omnes in
paternū recepit subsidium, illam quam universa omnis ætatis,
conditionis omnis suspirant lamenta: video enim inania
damnatis studia, de oleagino non ultra solliciti elemento, nec
de ea quæ illo latet in symbolo, perpetuæ flammæ neces-
saria materia, perpetuā dignam memoriā BALTHASARIS
misericordiam existimatis, illud tamen studiosè inquiritis,
quod lychni obiens munera sine detrimento ignis patiatur
sibi inuri incendia: hoc si pro elementari ignis nostri luce,
inter sapientum requisieritis Consilia, pretioso naturæ par-
tui Asbesto deferendum reperietis: habet namque pretiosum
hoc naturæ miraculum, ut ad fatalia ignis damnatum in-
cendia, suam quam naturā matre concepit duritiem, nec
inter allambientia flammarum emolliri lenocinia, nec inter
exitialem ardoris truculentiam enervari patiatur: unde ma-
gnū illud Isidori affectum elogium; asbestus accensus
semel, incineratur nunquam, communem tandem sibi in-
scribi meritum est Epigraphen: Semper idem. Animadver-
titis opinor Academici genuino rursus in symbolo prodi-
gioso

gioso in Asberto fortissimam BALTHASARIS nostri vobis
exhiberi constantiam, quâ nec inter lenocinantes humana-
rum cupiditatum ardores, sinceram, quam solo hausit pa-
trio, emolliri unquam est passus fidelitatem, nec inter fa-
tales curarum solitudinumque æstus intractabilem ener-
vari sustulit laborum tolerantiam. Concepit illam sin-
cero de BALTHASARIS pectore fidelitatem Augustissimum
Austriacæ Sapientiæ oraculum, pijsimæ memoriæ FERDI-
NANDUS, Tertium hujus nominis inter Austriacos Impera-
tores ornamentum, ausus propterea Eum neglectis quam
plurimis maximo reipublicæ Romanæ negotio augusto FER-
DINANDI sui præficere ærario: Eam enim sinceri pectoris
indicia loquebantur fidelitatem, quam sapiens huic muneri
Principum semper exquirat solertia; regij namque fidelitas
sit custos auri, si subditus speretur amor: Fortunæ regis
immolant aurum regna, non exosæ ministrorum arrogantia;
regnorum pestem publici, sumptus alant? quidquid priva-
tis commodis regij auri cedit, publico succedit damno. Hanc
igitur pro regio Augusti nati auro Custodem BALTHASARIS
fidelitatem concepit FERDINANDI Sapientia, sed non cautiùs,
quàm feliciùs sit affecuta, unde ausa est fidele pectus post ab-
sterfa nati funera auratæ militiæ annumerare equitibus, Pa-
latini Comitæ admove re muneribus, sapientiâ dignis Cæsareâ
accensere Consiliarijs. Ita ab Austriaca sapientia incorrupta,
asbestinæ Constantiæ beneficio BALTHASARIS fidelitas pro-
babatur, honorabatur. Nollem ego alteram, quam ejus-
dem asbestinæ virtutis beneficio inviolabilem inter curarum
solitudinumque æstus conservavit perconservare laborum to-
lerantiam: suspexistis illæsam eam plerique inter luculen-
tissima illius testimonia, inter quotidiana viri magnifici
adagia: quæ amænam ejus senio suadentibus consilijs
quietem reposuit: nullum laborum meorum certum,
pondus

pondus statuo : humana hoc cum ferri natura commune,
vita habet, ut nisi labore eam exerceas affiduo, ingloriâ ru-
bigine exedatur : nullum ego Viro Sapienti laborum fi-
nem, nisi qui ad æternam evocat quietem, decerno : non
vir fortis, sapiens minùs æstimandus ille, cui non ani-
mus summas inter laborum crescit difficultates. Ap-
probastis illam alij, quando eâ suspectâ aut immotum,
in motu cœlum, aut requiescentem in motu solem Baltha-
sarem compellâstis. Testata denique eam summa estis Uni-
versitatis nostræ decora, jurata Procuratorum suffragia,
quæ ob admirandam summo in senio laborum tolerantiam
anno quinto ad Decani spectabilis laboriosa munera, quarto
ad Rectoris Magnifici onerosa officia BALTHASAREM revo-
care præsumpsistis. Quæ si vestro probata sunt caculo, si vestro
testata judicio, mea certè pro sententia conclamatum est, as-
bestinum deprehendistis prodigium : omnem denique pro per-
petua luce materiam, quod meæ vobis dictionis juraverant
exordia, à Balthasare excepistis. Lucem ergo perpetuam,
ei statuite : Memoriam ei perpetuam decernite. Quiescite
igitur sacri manes, pij cineres quiescite : Lux vobis lucebit
perpetua : in æterna recolentur luce immortalia merita,
quæis Universitatem nostram demeruistis, vivet vestra in perpe-
tua memoria misericordia, vivet academicis munijs exercitata
laborû tolerantia, neq; obliviosas patietur tenebras ijs impen-
salaboribus sapientia, quam Imperatoria olim ab aula magni-
ficæ dignitati contulistis, quando doctâ fecundiâ ELEONORAM
Poloniæ Sponsam salutastis, vivet justitia, quâ academicos
fasces exornastis, quando benignissimâ æquitate pupil-
lorum, viduarumque negotia decidistis : Vivet pietas, qua
Magnifica munia commendâstis, quando religiosâ sapientiâ
pios Academicorum manes in lucem revocastis : Vivet libe-
ralitas, quâ magnificam dignitatem exornâstis, quando novâ
eam epomide, auro divite sceptro, palatio honorificè re-
staurato

staurato amplissimè instruxistis , Lux eis, memoriam loquor
perpetuam, tantis meritis lucebit : decernit jam eam Univer-
sitas , quam vester pro hoc opere subministratus apparatus,
ingenita Academicorum pectori gratitudinis officia , com-
munia piarum querelarum lamenta , immortalia deniquè
exposcunt beneficia. Maturata prosequere pia Universitas
vota. Dic Magnifice Domine Rector , suffragare
Facultas Philosophica , dic Academia
Universa

Lux Perpetua luceat ei.

habetur amplius innotuit; sed cum propter
difficultatem huiusmodi negotii: nonnulli tam
virescentes existerent hocce negotium
invenit Academiam per totum gradum
novum quendam laqueum, innotuit
expositum de notione, huiusmodi propositum
vota, Dr. Michael Thomas Pater, in
facultas philosophica, die 24. Januarii
1717.

Lux. Paterius innotuit

